

Politolog: GANGSTERSKÝ ZÁPAD V SYSTÉMOVÉ KRIZI: TÉMĚŘ NENÍ CO A KDE DRANCOVAT

- CZ24 News | 26. května 2022

ROSTISLAV IŠČENKO předestírá ruský pohled na současné (nejen) ekonomické bitevní pole mezi Putinovým Ruskem a Amerikou dirigovaným Západem, který se podle něj potácí v systémové krizi, protože už téměř není co a kde drancovat

Proč se Moskva nebojí sjednocení desítek zemí v rámci NATO, které jsou schopny povolát do armády více lidí, než žije v Rusku, a vyzbrojit je nejmodernějšími zbraněmi? Proč sankce EU pravidelně selhávají, zatímco ruské protisankce fungují efektivně?

A konečně, proč západní propagandisté, bez ohledu na to, jak efektivně pracují, bez ohledu na to, kolik peněz utratí za nekonečné protiruské kampaně, bez ohledu na to, jak omezené jsou možnosti ruských médií, bez ohledu na totální mobilizace všeho (od obyvatelstva po ekonomiku) a ukradení (takzvaně zmrazení) všeho ruského, co se hýbe – proč navzdory tomu vždy prohrávají?

Ne proto, že bychom byli tak chytří. I mezi námi je dost hlupáků, stejně jako na Západě je spousta chytrých nepřátel. Důvod je především ten, že v Rusku stále něco znamenají pojmy čest a spravedlnost, zatímco pro Západ je hlavním motorem pouze osobní blaho.

A vlastně ani nezáleží na aktuálním politickém systému. Pro Rusko byl boj za spravedlnost hlavním motivem v carské i sovětské době – a zůstává jím i v současnosti. Západ (katolický, pohanský i ateistický) de facto přijal protestantský koncept: „Bůh miluje bohaté, protože úspěch je dar od Boha“. A to se stalo alfou a omegou západního postoje k životu dlouho před vznikem protestantismu a jeho formulací tohoto konceptu.

Pokusní králíci

Politika je založena na mentalitě občanů. Jestliže lidé věří, že štěstí přijde až po úplném zničení všech cizinců a globální nadvládě jejich koncepce světa, pak za důležité považují pouze své vlastní zájmy. Pokud však národ dobře vychází s jinými národy a státy na základě neustále obnovovaného národního kompromisu, pak buduje svou mezinárodní politiku na potřebě brát v úvahu zájmy všech.

Proto byly Rusko a Čína například v době covidu připraveny sdílet všechny zdravotní, technické potřeby a vědecké poznatky zatímco „civilizovaný“ Západ si vše navzájem kradl. Proto se například Gazprom při uzavírání smluv nesnaží toliko o maximalizaci zisku, ale dává na první místo co největší stabilitu, transparentnost a předvídatelnost v rámci dlouhodobé spolupráce. Proto se Rusko tak dlouho a trpělivě snažilo zachovat mezinárodní řád a pravidla hry, i když je Západ opakovaně cynicky porušoval (slib neroširovat NATO byl jen jedním z mnoha).

Ovšem Západ tak jedná nejen ve vztahu k Rusku, ale i ke svým méně významným a slabým „spojencům“. Naposledy bezskrupulózně využil Bulharsko a Polsko jako pokusné králíky.

Ještě předevčírem bylo oficiální stanovisko EU takové, že „Putinův plán“ převádět eura na rubly na platby za ruský plyn je v rozporu se sankcemi, a nelze jej proto akceptovat. Když jednotlivé země a

firmy souhlasily s platbou v rublech, EU vyhrožovala “neposlušným” drakonickými tresty.

Nakonec Polsko a Bulharsko, jejichž vlády mají Spojené státy na nejkratším vodítku, oficiálně odmítly platit za plyn v rublech, a byly proto stejně oficiálně odříznuty od dodávek ruského plynu. Ani ne za týden po této přelomové události přijal Brusel oficiální rozhodnutí, že platba za plyn v rublech podle „Putinova schématu“ neporušuje sankce a je zcela přijatelná. Nyní si Bulhaři a Poláci cucají tlapky, zatímco v podstatě celá EU otevírá vklady v rublech u Gazprombank.

Členové gangu

Lze tomu říkat solidární akce mocné hospodářské unie? Nikoli. Jde o příklad experimentu na lidech (a celých státech). Malí, slabí a závislí otestovali, zda je Rusko připraveno zavřít plyn členskému státu EU. Ukázalo se, že připraveno je. Poté velcí a silní zapomněli na malé a slabé, a obchodují s Moskvou podle jejích pravidel.

A tito lidé, neschopní dokonce ani ekonomicky trpět „pro své spojení“, se nás snaží přesvědčit, že rozpoutají jadernou válku kvůli Estonsku, Rumunsku nebo Finsku? Mohou rozpoutat válku, dokonce i jadernou. Ovšem pouze v případě, že věří, že nemají jinou možnost, jak chránit své vlastní rabovací zájmy, nikoli zájmy svých údajných spojenců – ve skutečnosti lokajů.

Západ prostě nemůže porazit Rusko, protože jeho systém je postaven na principu gangu. A bez ohledu na to, co Západ vytvoří – stát, armádu nebo ekonomickou unii – je to opět gang. V gangu jsou členové rádi, když se loupež podaří, a pro všechny je dostatek vína, jídla, žen, oblečení a zlata. Pokud ovšem má Ataman nedostatek zlatých rezerv, začnou se mládenci trousit pryč.

Stát gangu nebo armáda banditů samozřejmě může vyhrát jednotlivé bitvy nad pravidelnou formací, ale nejsou schopni vyhrát válku (respektive dlouhodobou politickou konfrontaci, která je jen válkou jinými prostředky). První neúspěchy, první vážné ztráty, první nedostatek kořisti k drancování okamžitě způsobí vnitřní rozpory.

Ber slabším

Proto ani hypoteticky Západ nemůže vyhrát (což neznamena, že Rusko nemůže prohrát bitvy, ale Západ nemůže vyhrát válku). Západ je totiž tak nenasytný, že ani nemyslí na prostou reprodukci zdrojů (především lidských) na územích pod jeho kontrolou. Vydrancovat všechno, zabít všechny nebo je nechat zemřít hladu, zanechat za sebou poušť a odejít plnit další země – to je západní metoda “prosperity” – stále znovu aplikovaná.

Jenže nyní vstoupil Západ do éry dosud nejvážnější krize zdrojů. Tato krize nemá v západním systému řešení, a tak se stala krizí systémovou. Není to jen západní finanční a ekonomický systém, který se dostal do slepé uličky. Západní kultura, věda, a dokonce i západní vojenská věda, nemohou nabídnout účinný způsob, jak překonat krizi zdrojů a stabilizovat systém. Západ proto přešel na čistě kriminální režim podle zásady: Zemři dnes, abych se já mohl dožít alespoň zítřka. Vynucuje si jako vždy poslušnost silou, ale těch sil v bobtnající krizi má stále méně a méně.

Proto se tolika zemím na všech kontinentech postupně začíná líbit ruská nabídka na spolupráci a společné vydělávání peněz. Západní princip „ber slabším“ již nefunguje. Současná expanze západního systému proto již není expanzí bezpečnostního deštníku nebo výkonného hospodářského klubu. Je pouze expanzí americké potravinové a vojenské základny jako hlavního hráče a hlavního (a brzy již jen jediného) reprezentanta západního systému. Kanibalizací spojenců Spojené státy doufají, že vydrží, dokud je nezachrání nějaká “z nebes seslaná” nehoda, jako byly ty, které zničily Ruské

impérium v roce 1917 nebo SSSR v roce 1991.

Zdržování ale Západ nezachrání. Již ani Spojené státy, které jsou jeho páteří, nemají vůli bojovat, vůli vítězit, vůli k omezení konzumu na cizí úkor. V podmínkách hroutícího se impéria gangů to bude stále horší. A existence vůdce už není jedinou kritickou podmínkou pro záchranu všech ostatních.

Brzy to bude zcela zřejmé.

Autor: Rostislav Iščenko

ZDROJ: [1](#)

Překlad: protiproud.info